

УДК 658.147

Н. О. Бугай,
к. е. н., доцент, доцент кафедри аудиту,
ДВНЗ "Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана"

ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ ПІДПРИЄМСТВА: ПРОБЛЕМАТИКА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

N. Bugay,
PhD, assistant professor, assistant professor of auditing Kyiv National Economics University named after Vadym Hetman

EQUITY FINANCIAL SYSTEM AS A COMPONENT OF ENTERPRISE: PROBLEMS AND WAYS OF ITS SOLUTION

За ринкових умов економіка України не перестає набувати першочергового значення у стані та перспективі діяльності підприємств різних форм власності, а також у ефективному формуванні і використанні ними фінансових ресурсів. Перед цими самостійними суб'єктами ринку постає проблема раціонального формування та використання капіталу для фінансування стабільного розвитку.

Слід відзначити, що як для економіки в цілому, так і для підприємств України, актуальною є проблема забезпечення потреб господарської діяльності достатньою кількістю фінансових ресурсів, постійний пошук джерел фінансування, форм і методів раціонального використання капіталу. Головне завдання для кожного підприємства визначається у достатності капіталу для здійснення фінансової діяльності, обслуговування грошового обігу, створення певних умов задля економічного росту.

У статті наведено деякі сучасні аспекти власного капіталу як складової фінансової системи станом на сьогоднішній день в Україні, висвітлено основні проблемні питання теоретичного та практичного характеру, що існують у такій ділянці обліку, як власний капітал, а також визначено певні необхідні заходи та шляхи їх вирішення, які спрямовані на удосконалення (спрощення) ведення обліку, зокрема, власного капіталу, для чіткого коригування використання прибутку за всіма напрямками.

According to market conditions, Ukraine's economy ceases to acquire paramount importance to the status and prospects of different enterprises, as well as effective formulation and use of financial resources. Before data independent market players face the problem of sustainable development and use of capital to finance sustainable development.

It should be noted that for the economy as a whole, and for the enterprises of Ukraine, pressing is the problem of economic activity needs a sufficient amount of financial resources, the constant search for funding sources, forms and methods of rational use of capital. The main task for each company defined in capital adequacy for financial activities, maintenance of currency, creating certain conditions for economic growth.

The article presents some modern aspects of equity as a component of the financial system as of today in Ukraine, highlighted the main issues of theoretical and practical nature that exist in this area accounted for as equity, and identified some necessary steps and solutions that aimed at improvement (simplification) accounting, including equity adjustments to clarify the use of profits across the board.

Ключові слова: власний капітал, підприємство, бухгалтерський облік, фінансові ресурси, прибуток.

Key words: equity, company, accounting, financial resources, income.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Актуальність теми полягає в тому, що по-мірне й успішне значення України в ринковій

економіці та акомодация до вимог ЄС можлива за умови ефективного функціонування підприємств. Підвищення результативності їх діяль-

ності забезпечує зростання економічного потенціалу держави і, навпаки, виникнення кризових явищ на окремих підприємствах негативно відбивається на економічній системі в цілому. За цих умов саме підприємства повинні стати у центрі подальших економічних реформ з метою створення функціонально ефективною, стратегічно зорієнтованою та демократичною економіки. В системі управління різноманітними аспектами діяльності будь-якого підприємства в сучасних умовах найбільш складною і відповідальною ланкою є управління капіталом. Капітал підприємства як складова частина фінансової системи обіймає визначальне місце в структурі фінансових відносин суспільства. Він функціонує у сфері суспільного виробництва, де створюється валовий внутрішній продукт, матеріальні та нематеріальні блага, національний дохід — основні джерела фінансових ресурсів. Власний капітал є однією з головних складових пасиву балансу і, відповідно, впливає на фінансовий результат. Однак на сьогоднішній час на шляху розвитку та функціонування сучасного підприємства існує ряд проблемних та невирішених питань, зокрема, в обліку власного капіталу, які потребують значної уваги як науковців, так і практикуючих спеціалістів у цій сфері.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Дослідженню проблем обліку власного капіталу присвячено багато праць вітчизняних і зарубіжних учених. У зв'язку з цим науковці приділяють досить певну увагу цьому питанню, зокрема: В.В. Бабіч, С.В. Бичик, І.А. Бланк, М.І. Бондар, А.Б. Борисов, Ф.Ф. Бутинець, Б.Д. Гаврилишин, Т.В. Головка, В.М. Добровський, В.І. Єфіменко, А.Г. Загородній, М.В. Кужельний, Л.А. Лахтіонова, О.А. Петрик, А.М. Поддєрьогін, М.С. Пушкар, Є.І. Свідерський, В.В. Сопко та інші. Вищезазначені автори досить змістовно й глибоко опрацювали та детально відобразили основні завдання, проблеми та напрями подальшого удосконалення обліку, зокрема, в частині власного капіталу.

НЕВИРІШЕНІ РАНІШЕ ЧАСТИНИ ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Незважаючи на певне опрацювання даної теми, слід відмітити, що все ще залишаються недостатньо дослідженими проблемами щодо якості ведення обліку власного капіталу, ефективності використання прибутку тощо. Все це спонукає до пошуку альтернативних шляхів, визначення та застосування необхідних за-

ходів, які б сприяли для вирішення проблемних питань, що продовжують своє буття в цій сфері дослідження.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Метою статті є те, що на основі дослідження обліку власного капіталу та аналізу змін деяких складових в його структурі, необхідно розкрити найважливіші проблемні питання та визначити шляхи їх вирішення.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

У теперішній час, коли більшість підприємств мають недержавну форму власності, власний капітал набуває важливе економічне значення, бо показує кількість власних засобів підприємства, які знаходяться у його розпорядженні та представляють собою фонди та резерви. Власний капітал є одним із найістотніших і найважливіших показників, оскільки виконує функції джерела довгострокового фінансування, забезпечення кредитоспроможності підприємства, джерела фінансування ризику, забезпечення самостійності та влади організаторів бізнесу.

Економічна важливість власного капіталу і багатогранність його структури обумовлюють необхідність ведення правильного та достовірного обліку, здійснення будь-яких форм контролю, а також проведення аналізу власного капіталу на кожному підприємстві, тим самим підтверджуючи актуальність вивчення даної проблеми.

Тому ефективно управління власним капіталом неможливе без подальшого удосконалення методики та організації бухгалтерського обліку, дані якого є не тільки інформаційним матеріалом про стан і зміни об'єктів управління, але й базою економічного контролю.

Варто зазначити, що облік на кожному етапі розвитку економіки значною мірою зумовлюється діючим господарським механізмом, процеси якого він відображає і контролює. На сучасному рівні соціально-економічного розвитку економіки для прийняття обґрунтованих та виважених управлінських рішень керівництву потрібна повна та достовірна інформація про фінансово-майновий стан їх підприємства. Також ефективність діяльності підприємства певним чином залежить від раціональної організації бухгалтерського обліку власного капіталу, структура і динаміка якого є найсуттєвішим показником, що визначає фінансовий стан підприємства.

Кожне підприємство для реалізації поставлених цілей має у своєму розпорядженні засо-

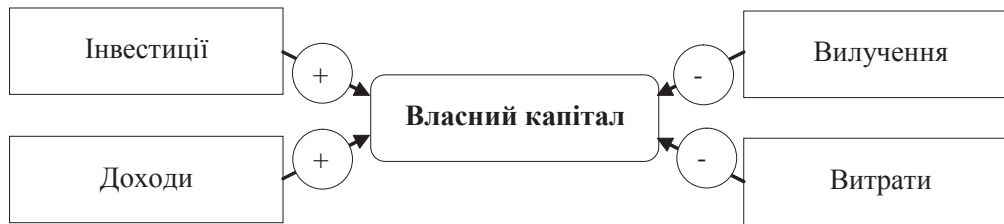

Рис. 1. Фактори впливу на власний капітал підприємства

би і предмети праці, які в сукупності складають господарські засоби, тобто власність підприємства. Власність є юридичним поняттям, яке дає право користуватися та розпоряджатися засобами і предметами праці. Для того, щоб гідно оперувати на конкурентному ринку і отримувати високі прибутки, керівництво підприємств приділяє пильну увагу формуванню і використанню власного капіталу, який є основою, своєрідним фундаментом функціонування будь-якої господарської одиниці.

Безперечно, що створення і нормальне функціонування підприємств будь-якої форми власності неможливе без формування достатнього обсягу власного капіталу, оскільки навіть для найменшого підприємства потрібна певна сума, щоб зареєструвати себе в органах виконавчої влади, відкрити рахунок в банку, придбати оборотні та необоротні активи, найняти робочу силу тощо. Власний капітал утворюється, як відомо, за рахунок особистої участі власників у його формуванні. При цьому, створюючи капітал підприємства, власник частково втрачає прямий зв'язок з капіталом і цей капітал фактично стає власним капіталом підприємства, а не власника.

Виходячи з того, наскільки важливим для підприємства є наявність капіталу, як вже зазначалось, чітко налагоджений бухгалтерський облік своєчасно забезпечує управлінські потреби необхідною та вірогідною інформацією для виконання всебічного аналізу господарської діяльності та обґрунтування відповідних управлінських рішень.

Отже, власний капітал — це загальна вартість засобів підприємства, які належать йому на правах власності та використовуються ним для формування його активів.

На величину власного капіталу впливають:

- інвестиції, які збільшують активи за рахунок додаткових коштів власника підприємства;
- вилучення коштів власниками підприємства, що зменшує активи підприємства;
- доходи, які призводять до зростання власного капіталу;
- витрати, які зменшують величину власного капіталу.

Вплив наведених вище показників на величину власного капіталу підприємства наведено на рисунку 1.

Таблиця 1. Напрями змін у власному капіталі та їх чинники

№ з/п	Елементи власного капіталу	Напрями зміни власного капіталу	
		Чинники збільшення	Чинники зменшення
1	Зареєстрований (пайовий) капітал	- реінвестування прибутку формування початкового розміру статутного капіталу; - випуск нових акцій; - збільшення кількості акцій номінальної вартості збільшення номінальної вартості акцій	- анулювання акцій, викуплених у акціонерів; - повернення частки статутного капіталу у разі виходу учасника зменшення номінальної вартості акцій
2	Капітал у дооцінках	- дооцінка основних засобів, нематеріальних активів, фінансових інструментів	- уцінка основних засобів, нематеріальних активів, фінансових інструментів
3	Додатковий капітал	- реалізація викуплених акцій за ціною вище номіналу; - анулювання акцій власної емісії, ціна яких менше номіналу; - емісійний дохід; - додаткові внески учасників без збільшення статутного капіталу; - безкоштовне одержання необоротних активів	- реалізація викуплених акцій за ціною менше ціни викупу; - анулювання акцій власної емісії, ціна яких вище номіналу; - нарахування амортизації за безкоштовно одержаними необоротними активами
4	Резервний капітал	- поповнення резервного капіталу за рахунок прибутку	- виплати та покриття збитків за рахунок резервного капіталу
5	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	- отримання чистого прибутку за звітний період	- збиток за звітний прибуток; - виплата дивідендів, відрахування до резервного капіталу
6	Вилучений капітал	- вилучення акцій власної емісії у акціонерів; - вилучення капіталу при виході учасника	- реалізація (перепродаж) та анулювання акцій, викуплених у акціонерів
7	Неоплачений капітал	- заборгованість учасників за внесками до статутного капіталу	- погашення заборгованості за внесками до статутного капіталу та неоплаченими акціями

Власний капітал підприємства може формуватися як завдяки зовнішнім, так і внутрішнім джерелам коштів. Можливі напрями змін в структурі власного капіталу відображено в таблиці 1 [1].

Щодо розгляду власного капіталу через призму Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку, то спеціального МСФЗ (Міжнародні стандарти фінансової звітності), присвяченого питанням обліку та звітності при операціях з власним капіталом, немає, але деякі питання з цієї тематики розглядаються у Тлумаченнях, випущених Комітетом з тлумачень Міжнародної фінансової звітності — КТМФЗ 17 "Виплати негрошових активів власникам".

Однак є певні схожі риси Міжнародних та вітчизняних стандартів обліку. Наприклад, відображення "Власного капіталу" в системі Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку і системі бухгалтерського обліку України співпадає (власний капітал в балансі поділяється на окремі складові, визначається як залишок активів після вирахування всіх зобов'язань), а ось відображаючи "Вкладений капітал" у системі Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку у балансі наводиться інформація про вид, номінальну вартість, кількість випущених акцій, а, відповідно до системи бухгалтерського обліку України, такі данні в балансі не наводяться.

Слід сказати, що відповідно до МСБО (Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку) 1 "Подання фінансової звітності" у звітності підприємства повинна бути розкрита наступна інформація, яка стосується власного капіталу [4]:

1) загальний сукупний прибуток за період, із зазначенням окремо загальних сум, що відносяться до власників материнського підприємства та до неконтрольованих часток;

2) для кожного компонента власного капіталу впливи ретроспективного застосування або ретроспективного перерахунку, визнаного відповідно до МСБО 8 "Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки";

3) для кожного компоненту власного капіталу, зіставлення вартості на початок та на кінець періоду, окремо розкриваючи зміни в результаті:

— прибутку чи збитку;

— іншого сукупного прибутку;

— операцій з власниками, які діють згідно з їхніми повноваженнями власників, показуючи окремо внески власників та виплати власникам, а також зміни у частках власності у дочірніх підприємствах, які не спричинили втрату контролю.

За МСФЗ статті власного капіталу у звітності повинні бути згрупованими, а за вітчизняними стандартами — деталізовані, що дає змогу чітко відображати складові власного капіталу у звітності.

Великі підприємства різних галузей вже давно перейшли на Міжнародні стандарти обліку та звітності згідно Спільного Листа Національного Банку України, Міністерства Фінансів України та Державної служби статистики України "Про застосування міжнародних стандартів фінансової звітності" № 12-208/1757-14830, № 31-08410-06-5/30523, № 04/4-07/702 від 07.12.2011 року.

Наказом Міністерства фінансів України № 627 "Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку" від 27.06.2013 р. було замінено призначення рахунку 40 "Зареєстрований (пайовий) капітал" — тепер він використовується не лише для обліку та узагальнення інформації про стан і рух статутного, а й і пайового капіталу, а з ним й іншого зареєстрованого капіталу відповідно до законодавства та установчих документів організації, а також внесків до оголошеного, але ще не зареєстрованого статутного капіталу [5].

Основним елементом власного капіталу все одно залишається статутний капітал — один із основних показників, що характеризує розміри та фінансовий стан будь-якого підприємства.

Облік інших складових власного капіталу має свої особливості та вимагає дотримання певних нормативних положень таких, як НП(С)БО 1 "Загальні вимоги до фінансової звітності", П(С)БО 7 "Основні засоби", П(С)БО 8 "Нематеріальні активи", П(С)БО 13 "Фінансові інструменти", П(С)БО 19 "Об'єднання підприємств".

Однак, не дивлячись на всілякі удосконалення протягом досить певного часу, продовжують існувати ряд невирішених питань, зокрема предмету дослідження.

Однією з проблем обліку власного капіталу є проблема оцінки внесків до статутного капіталу. Засновники господарських товариств можуть визначати критерії, за якими буде проводитись оцінка їх внесків (договірна оцінка). Головне, щоб це було оформлено відповідним актом оцінки і приймання-передачі до статутного капіталу (можливий інший документ, головне — правильне документальне оформлення даного факту).

Ще один важливий момент — організація синтетичного та аналітичного обліку власного

Таблиця 2. Форма розподілу прибутку

№ з/п	Прибуток, нерозподілений, тис. грн.	Прибуток, використаний у звітному періоді		Напрями використання прибутку					
				На виплату дивідендів		На відрахування до резервного капіталу		На збільшення розміру статутного капіталу	
		тис. грн.	%	тис. грн.	%	тис. грн.	%	тис. грн.	%
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	600	60	10	30	5	20	3,33	-	-
2	800	80	10	10	1,25	20	2,5	-	-

капіталу на більшості підприємств має ряд недоліків. Серед них можна виділити такі:

— відсутність у Наказі про облікову політику підприємства окремого пункту про облік власного капіталу;

— недостатнє стимулювання додаткових внесків засновників до зареєстрованого (пайового капіталу).

Отже, для усунення даної проблеми пропонується у Наказ про облікову політику додати пункт про облік власного капіталу.

Цей аспект матиме таку структуру:

1) облік статутного капіталу:

- порядок формування та оцінка внесків;
- порядок вибуття активів;
- співвідношення до інших видів капіталу;

2) облік капіталу у дооцінках:

- порядок дооцінки (уцінки) необоротних активів та фінансових інструментів;
- порядок використання капіталу внаслідок переоцінки майна;

3) облік додаткового капіталу:

- джерела формування;
- порядок збільшення майна за рахунок реінвестування прибутку;
- порядок використання іншого додаткового капіталу;
- емісійний дохід;

4) облік резервного капіталу:

- порядок створення, його джерела формування;
- встановлення сум щорічних відрахувань;
- порядок використання;

5) облік нерозподілених прибутків (непокритих збитків):

- джерела формування прибутку;
- порядок використання прибутку (виплати дивідендів, реінвестування);
- порядок використання прибутку при реорганізації чи ліквідації акціонерного товариства;

- порядок та джерела покриття збитків;

6) облік вилученого капіталу:

- порядок розміщення та анулювання акцій власної емісії;
- викуп акцій власної емісії та їх подальший продаж та перепродаж;

7) облік неоплаченого капіталу:

— порядок відображення внесків акціонерів до статутного капіталу;

— порядок відображення зобов'язань акціонерів з оплати вартості акцій.

Це свідчить про те, що вищезазначена інформація дозволить здійснювати керівництву підприємств будь-якої форми власності контроль за правильністю і законністю формування власного капіталу, своєчасне, повне та достовірне відображення розміру і всіх змін складових власного капіталу.

Варто зазначити, що доречним у складі рахунку 43 "Резервний капітал" відповідно до цілей його використання на підприємствах, зокрема акціонерного типу, виділити субрахунки 431 "Резерв на виплату дивідендів за простими акціями" та 432 "Резерв на виплату дивідендів за привілейованими акціями". Існування цих субрахунків буде доцільним, оскільки розмір дивідендів за привілейованими акціями не залежить від результатів господарської діяльності підприємства. Акціонерне товариство виплачує дивіденди за привілейованими акціями в установленому Статутом розмірі. У разі відсутності або недостатності чистого прибутку звітного року та нерозподіленого прибутку минулих років виплата дивідендів за привілейованими акціями здійснюється за рахунок резервного капіталу товариства. Резерв на виплату дивідендів за привілейованими акціями в складі загального резервного капіталу доцільно створювати щорічно в розмірі суми дивідендів, які необхідно сплатити за цим видом акцій.

Слід сказати, що однією з найважливіших складових власного капіталу є нерозподілений прибуток (непокритий збиток). З метою найбільш ефективного його використання була б доречна форма документу для розподілу прибутку, яка може використовуватись для внутрішнього його користування у власних цілях (табл. 2).

Підготовка управлінського рішення щодо формування, розподілу та використання прибутку повинна враховувати альтернативні можливості. За наявності альтернативних проектів управлінських рішень їх вибір для реалізації повинен базуватися на системі критеріїв, які

визначають політику управління прибутком підприємств. Крім того, надзвичайно важливим виступає аналітичний облік нерозподіленого прибутку. Адже він дозволяє власнику не лише раціонально використовувати власне майно (капітал) у процесі діяльності підприємства, а й виявляти найефективніші шляхи отримання прибутку і відповідно максимізувати його. А розроблена певна форма звітності внутрішнього регламенту підприємства допоможе робити це своєчасно та значно полегшить управління складовими власного капіталу.

Отже, згідно з вищевикладеним, можна стверджувати, що ділянка обліку власного капіталу є трудомісткою, особливо для великих підприємств. Тому шляхів удосконалення у цій сфері завжди буде безліч. Ще можна виділити один з них — ефективного результату в предметі обговорення можна досягти, використовуючи інформаційні системи і комп'ютерні технології в обліку.

Через особливість виробничого процесу більшість підприємств застосовують стандартні професійні програмні продукти такі, як "1С:Бухгалтерія", "ПАРУС", "Галактика", SAP тощо, але які модернізовані на замовлення конкретного суб'єкта господарювання, що вирішують автоматизацію окремих завдань обліку. Але це припускає чималі витрати.

До цього моменту ще можна додати, що доволі складною залишається проблема дооцінки (уцінки) капіталу, оскільки проведення переоцінки активів є складним та багаторівневим процесом, складність якого полягає в тому, що він потребує досить трудомістких розрахунків на усіх етапах його здійснення: від обґрунтованості прийнятого рішення про проведення переоцінки до визначення її кінцевих результатів. Важливим моментом є автоматизація розрахунків переоцінки, яку можна здійснити, використовуючи навіть програму Microsoft EXCEL. Але все ж самого Microsoft EXCEL не достатньо для повноцінного ведення обліку на підприємствах [2].

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ В ДАНОМУ НАПРЯМІ

Підсумовуючи стосовно предмету розгляду статті можна стверджувати, що власні фінансові ресурси для кожного підприємства є тим життєво необхідним елементом, без якого неможлива ані робота, ані подальше існування будь-якого підприємства. Адже наявність власних коштів дозволяє використовувати їх як на свій погляд, так і в окремих випадках по за-

конодавчо встановленим напрямом. Все залежить від джерела такого фінансування за рахунок елементів власного капіталу.

Ефективне використання власного капіталу полягає, з одного боку, в тому, щоб отримати як найбільший прибуток, тобто максимізувати рентабельність власного капіталу, а з іншого — не втратити фінансової стійкості, тобто залишитися платоспроможним. Використання лише власного капіталу підприємства робить його стан абсолютно стійким, але зводить до мінімуму рентабельність власного капіталу, а отже, і доходи власників підприємства.

Отже, капітал — це одна з фундаментальних економічних категорій, сутність якої вже вивчається протягом довгого часу. Власний капітал є основою для початку і подальшого існування будь-якої господарської діяльності і є найголовнішою складовою фінансового стану підприємства. Без всіляких сумнівів, правильне ведення обліку власного капіталу безпосередньо відіграє важливу роль у стосунках між власниками підприємства, оскільки прибуток зазвичай розподіляється пропорційно частці у статутному капіталі кожного з власників чи засновників підприємства.

Проте на цей час в Україні продовжують існувати невирішені питання, які тісно пов'язані з правовим регулюванням обліку фінансово-господарської економічної одиниці, зокрема власного капіталу. Враховуючи, що "...найважливішою складовою управління рухом авансованого капіталу є облікова інформація, на підставі якої визначаються межі формування, розподілу та подальшого відтворення індивідуального капіталу" [3], підприємствам необхідно ретельно відслідковувати усі законодавчо-нормативні зміни щодо ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності власного капіталу з метою запобігання правопорушенням через невідповідність обліку та звітності законодавчим вимогам.

Згідно з вищевикладеним, всі пропозиції, які носять рекомендаційний характер стосовно удосконалення (спрощення) ведення обліку власного капіталу підприємства як складової частини фінансової системи, певною мірою дозволять знизити трудомісткість облікових робіт, допоможуть зробити облік більш точним та оперативним, забезпечать більш системного ведення цієї ділянки бухгалтерського обліку згідно з нормативними актами, зменшать вірогідність як навмисних, так і ненавмисних помилок, а також дозволять підвищити об'єктивне формування та достовірність фінансових

результатів, допоможуть чітко корегувати використання прибутку за конкретними напрямками.

Література:

1. Бралатан В. Методика аудиту статутного капіталу як основної частини власного капіталу підприємства / В. Бралатан, Т. Горобець / Економічний аналіз. — 2010. — № 6. — С. 386—388.

2. Бугай О. Особливості використання сучасних інформаційних технологій в обліку власного капіталу підприємства / О. Бугай // Облік, аналіз та аудит: еволюція, сучасний стан та перспективи розвитку: збірник матеріалів Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції. Київ, 9 грудня 2014 р. — К.: КНЕУ, 2014. — С. 343—345.

3. Голубнича Г. Рух капіталів як фактор розвитку облікових систем в умовах глобалізації бізнесу / Г. Голубнича // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка. Серія: Економіка. — 2010. — № 119. — С. 4—6.

4. Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ): за станом на 1 січня 2015 року. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/news/view/mizhnarodni-standarty-finansovoi-zvitnosti-versiia-perekladu-ukrainskoiu-movoiiu---rik?category=bjudzhet>

5. Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства фінансів України з бухгалтерського обліку [Електронний ресурс]: наказ Міністерства фінансів України від 27.06.13 № 627. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1242-13>

6. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський (фінансовий) облік, оподаткування і звітність: підручник. — 6-те вид. допов. і перероб. / Н.М. Ткаченко. — К.: Алерта, 2013. — 982 с.

References:

1. Bralatan, V. and Horobets', T. (2010), "Audit Methodology share capital as the main part of the equity of the enterprise", *Ekonomichnyj analiz*, vol. 6, pp. 386—388.

2. Buhaj, O. "Features of modern information technologies accounting for equity company", *Zbirnyk materialiv Vseukrains'koi students'koi naukovo-praktychnoi konferentsii* [Proceedings of the All-Ukrainian Student Scientific Conference], *Oblik, analiz ta audyt: evoliutsiia, suchasnyj stan ta perspektyvy rozvytku* [Accounting, Analysis

and Audit: evolution, current state and development prospects], National Economics University named after Vadym Hetman, Kiev, Ukraine, pp. 343—345.

3. Holubnycha, H. (2010), "Movement of capital as a factor in the development of accounting systems in a globalized business", *Visnyk Kyiv-s'koho natsional'noho universytetu im. Tarasa Shevchenka. Serii: Ekonomika*, vol. 119, pp. 4—6.

4. Ministry of Finance of Ukraine (2015), "International Financial Reporting Standards (IFRS), including International Accounting Standards (IAS) and Interpretations (IFRIC, SIC)", available at: <http://www.minfin.gov.ua/news/view/mizhnarodni-standarty-finansovoi-zvitnosti-versiia-perekladu-ukrainskoiu-movoiiu---rik?category=bjudzhet> (Accessed 10 Oct 2016).

5. Ministry of Finance of Ukraine (2013), "Order of the Ministry of Finance of Ukraine of 27.06.13 number 627 " On Amendments to some legislative acts of Ukraine Ministry of Finance Accounting", available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1242-13> (Accessed 10 Oct 2016).

6. Tkachenko, N.M. (2013), *Bukhhalters'kyj (finansovyy) oblik, opodatkuvannia i zvitnist'* [Accounting (financial) accounting, tax reporting], 6 ed, Alerta, Kyiv, Ukraine.

Стаття надійшла до редакції 02.11.2016 р.

ІНВЕСТИЦІ.
ПРАКТИКА
ТА ДОСВІД

www.investplan.com.ua

ISSN 23892

Передплатний індекс: 23892

Виходить 24 рази на рік

Журнал включено до переліку наукових фахових видань України, в яких можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук з ЕКОНОМІКИ та ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ